

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ

Ετησίαι δρ. 8.—

Ἑξάμηνος > 4,50

Τριμήνος > 2,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Ἐξωτερικοῦ

Ἑτησίαι φρ. 10.—

Ἑξάμηνος > 5,50

Τριμήνος > 3,—

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος

Ἐν Ἀθήναις, 21 Νοεμβρίου 1915

Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 51

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

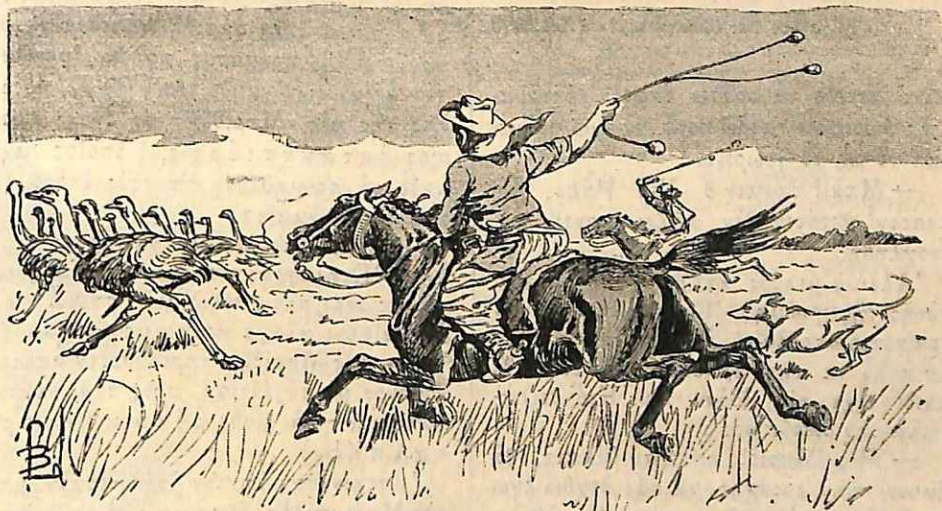
ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια).

Ἀπὸ τὴν πρωτογενῇ αὐτὴν πολί-
γνῃν ἀνέκυψε μετ' ὀλίγα ἔτη μία ὠραία
πόλις μὲ σαρανταπέντα χιλιάδες κατοί-
κους, μὲ πλατεῖς δρόμους, μὲ καλοκτι-
σμένα σπίτια, μὲ πολυτελῆ μαγαζιά
καὶ ἄνετα ξενοδοχεῖα.

Ἡ πόλις αὕτη εἶνε προικισμένη καὶ
μὲ τρεῖς λιμένας, οἱ ὅποιοι τῆς ἐξασ-
φαλίζουν σπουδαῖον ἐμπόριον, προσδεῦον
ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

Ἡ διαμονὴ τῆς μίς Μπρίτζ καὶ τοῦ
Ραούλ εἰς τὴν Μπάγια-Μπλάνκα ὑπῆρ-
ξεν ἰδιαιτέρως εὐάρεστος, διότι οἱ πλού-
σιοι κάτοικοι τοῦ ἀποκέντρου ἐκείνου τό-
που, ὅπου αἱ διασκεδάσεις ἦσαν σπάνιαι,
ὑπεδέχθησαν μετὰ χαρᾶς τὴν χαριτωμέ-

«Ἦκούετο τότε νὰ συρίζουν οἱ μπουλεαντόρες...» (Σελ. 405 στ. γ'.)

νην σκοπεύτριαν. Αἱ παραστάσεις τῆς
ἔγειναν τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας καὶ ἡ αἰ-
θουσα τοῦ Πολυθεάματος ἐγέμισε καθ'
ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς
τῆς. Οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι γαιοκτιή-
μονες τῶν περιγύρων, οἱ πλουτί-
σαντες γκῶσσοι, οἱ ὅποιοι πρὸ ὀλί-
γου ἀκόμη ἠγωνίζοντο εἰς τὴν ἐξοχὴν
ἐναντίον τῶν Ἰνδῶν, ἐξετρελάθη-
σαν μὲ τὰ θαυμαστὰ γυμνάσματα τῆς
Ἀμερικανίδος. Τῆς ἐστελλαν ἄνθη
καὶ τὴν περιέφερον, μαζὶ μὲ τὸν Ρα-
ούλ, εἰς τὰς ὠραίας τῶν ἐστάνσιες.

Χάριν αὐτῆς διοργανώθησαν κυ-
νήγια στρουθοκαμήλων καὶ γουανά-
κων. Τὰ κυνήγια αὐτὰ γίνονται
ὁλονὲν σπανιώτερα, διότι χρειάζον-
ται μεγάλας ἐκτάσεις ἐλευθέρας ἀπὸ
κάθε ἐμπέδιον, δηλαδὴ χωρὶς σπίτια
καὶ χωρὶς μανδροτοίχους ἢ φράκτας.
Ἀλλ' εἰς τὸ ἀργεντινὸν ἔδαφος, οἱ
φράκται, — κυρίως συρματοπλέγματα,
ποῦ λέγονται ἀ λ α μ π ρ ἄ ν τ ο ς, —
ξεφυτρώνουν τώρα παντοῦ. Ποσὸν διε-
σκέδαζεν ὁ Ραούλ μὲ τὰ κυνήγια ἐ-
κεῖνα! Ἐξέκινευσαν καμμιὰ εἰκοσα-
ρὶά ἱππεῖς μὲ τοὺς σκύλους τῶν,
λαγωνικὰ τῆς Παταγονίας. Τὸ μι-

κρὸν αὐτὸ στράτευμα διεσκορπίζετο, σχη-
ματίζον εὐρὺν κύκλον, ὁ ὅποιος βαθμη-
δὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐστένευε, περισφίγ-
γων διὰ κραυγῶν καὶ καλπασμῶν ὅλας
τὰς στρουθοκαμήλους, αἱ ὅποιαι εὐρί-
σκοντο μέσα καὶ ἐξαναγκάζων αὐτάς νὰ
τρέχουν τρομαγμέναι καθ' ὅλας τὰς
διευθύνσεις.

Ἦκούοντο τότε νὰ συρίζουν ἀπὸ
παντοῦ οἱ μπουλεαντόρες, — εἶδος
λάξεων, ποῦ ἀπολήγουν εἰς σφαῖρας, —
καὶ τὰ μεγάλα πουλιά, ἐμπλεκόμενα
εἰς αὐτοὺς, κατέπιπτον.

Δυστυχῶς, ἡ ὠραία αὕτη ζωὴ ἐμελλε
νὰ τελειώσῃ. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐτε-
λείωναν αἱ παραστάσεις καὶ ἡ μίς Μπρίτζ
ὁ Ραούλ, καὶ ὁ Σέρ Ράλφ, ὁ ὅποιος
εἶχεν ἔλθῃ νὰ τοὺς πάρῃ, θὰ ἐφευγαν
ἀπὸ τὴν Μπάγια Μπλάνκα.

Ἐνὰ πρωί, ὁ Ραούλ παρουσιάσθη
πρὸ τῆς κυρίας του, κρατῶν ἕνα χάρτην.

— Μίς Μπρίτζ, τῆς εἶπεν, εἶδα πρὸ
ὀλίγου εἰς αὐτὸν τὸν χάρτην, ὅτι τὸ
κτῆμα μου εὐρίσκειται ἐδῶ κοντά, με-
ταξὺ τοῦ Ρίο Νέγκρο καὶ τοῦ Ρίο Κο-
λοράντο, Δὲν ἀπέχει παρὰ λίγες ὥρες.
Ἰδῆτε καὶ σεῖς...

Ὁ μικρὸς εἶχεν ἀπώσῃ τὸν χάρτην

«Ἐπαίξε τὸ μέρος του, ἐκτιθέμενος μὲ τὴν μεγαλητέ-
ραν ἐμπιστοσύνην...» (Σελ. 398, στ. γ'.)

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ' (Συνέχεια)

Ο Μωρίς Ζιλλάρ δεν ήπατατο, χαράκιζον τὰ μέλη τῆς Λέσχης τῶν Ἀνικητῶν ὡς δειλοὺς καὶ ἀνάνδρους. Εἶς τὸν πρῶτον κίνδυνον, ἐτρέποντο ὅλοι εἰς φυγὴν, χωρὶς νὰ τοὺς μέλη καθόλου διὰ τὸν ἀρχηγὸν τῶν. Τόσον εἶνε ἀληθές, ὅτι μετὰ τὸ κακοῦργον, ὁ ἀληθινὸς ἥρωϊσμός εἶνε πρῶτον ἄγνωστον!

— Οὐρά! ἐφώναξε τότε ὁ νεαρὸς ντέτεκτιβ, κατακυλῶν τὴν κλίμακα οὐρά! Ἡ βοήθεια ἐφθασε! Ἀνεβήτε γρήγορα στὸ κατάστρομα! Ἐλάτε, κυρία Χόλκερ, ἐλάτε ὅλοι! Κυττάξτε τὸ βαπόρι ποὺ πλησιάζει!... ἐσωθήκαμε!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ'

Ἡ ἀπειλὴ τοῦ Σίμωνος

Τὴν ἐπαύριον, μάλιστα ἐξύπνησεν, ὁ μαρκήσιος Δερινὺ ἔλαβε σχεδὸν συγχρό-

Χόλκερ καὶ τῆς οἰκογενείας του». Δὲν μπορῶ νὰ ἐνοήσω πῶς ὁ Ἀμερικανὸς καὶ ὁ εἷλος μας Μωρίς συνηγήθησαν, Κάτι θὰ συνέβη βέβαια. Σὲ λίγο θὰ τὸ μάθωμεν διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

Πραγματικῶς, τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ὁ μαρκήσιος ἔλαβε δύο ἐπιστολάς. Ἡ μία ἦτο τοῦ Μωρίς καὶ ἡ ἄλλη τοῦ Χόλκερ, οἱ ὅποιοι τῷ διηγούντο λεπτομερῶς τὰ διαδραματισθέντα ἐπὶ τοῦ «Καρχαρίου».

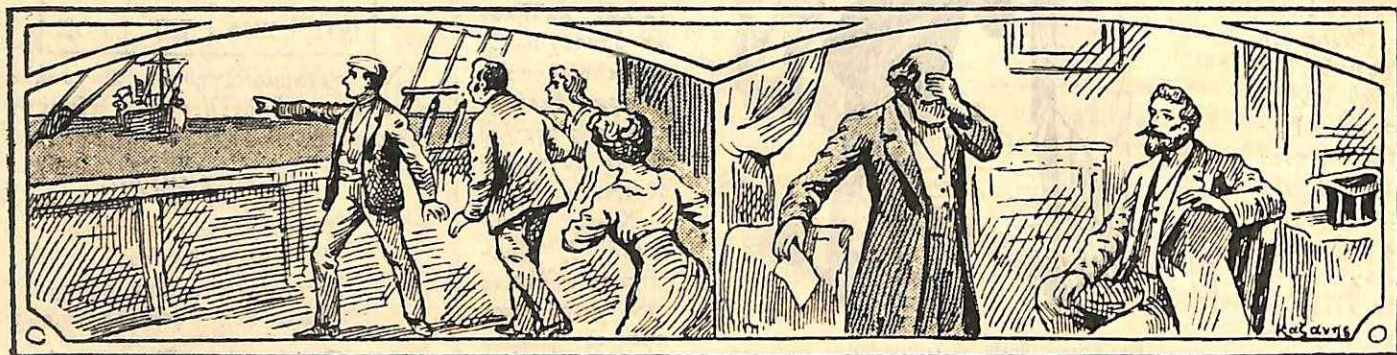
Ὁ Μωρίς ἐτελείωνε τὴν ἐπιστολὴν του ὡς εἴη: «Οὔτε ἓνα μαργαριτάρι δὲν ἔλειψεν ἀπὸ τὴν συλλογὴν. Ἡ ἐπιχειρησις τοῦ Μὰκ Βέιρρ ἀπέτυχε καθολικηρίαν. Ἐπιστρέφω εἰς Λονδὶνον μὲ τὸ πρῶτον ἀνδροπλοῖον, διὰ νὰ ἐξακολουθήσω τὰς ἐρεῦνας μου πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ἐπιστολῶν.»

— Καλὸ παιδί! εἶπε μὲ συγκίνησιν ὁ μαρκήσιος. Πάντα τοὺς ἄλλους συλλογίζεται, ποτὲ τὸν ἑαυτοῦ. Δὲν εἶδα ἀκόμη εὐγενέστερο χαρακτῆρα, ἀγαπητέ μου Βωτιέ... Ὡ, ἂν ὁ υἱός μου τοῦ ἐμοιαζε, τί εὐτυχὴς καὶ υπερήφανος θὰ ἦμουν!... Δυστυχῶς ὅμως... Ἀλήθεια,

ἐπισκευθόμεν μαζὶ τὴ Νορμανδίαν, τὴν πατρίδα σας! Ἐλάτε, εἶπε μου, σκεφθῆτε!...

Ἀλλ' οὔτε ἡ δελεαστικὴ αὐτὴ πρότασις δὲν συνεκίνησε τὸν Μωρίς.

— Τὴν πατρίδα μου; εἶπε μελαγχολικῶς, τὴ Ρουέν; Ἀλλοίμονο, κύριε Χόλκερ, δὲν θὰ γνωρίζετε ἴσως ὅτι εἶμαι ὁρρατός. Πατρίς μου εἶνε ὅλη ἡ Γαλλία. Δὲν ὑπάρχει μέρος τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους ποῦ νὰ μοῦ εἶνε ἰδιαιτέρως ἀγαπητόν, διότι πούθενά δυστυχῶς δὲν ἔχω οἰκογένεια. Ἡ Ρουέν μάλιστα θὰ μοῦ ἐφερε λυπηρὰς ἀναμνήσεις. Ἐκεῖ μοῦ ἔκλειψαν τὴν κασσετίναν τοῦ καλοῦ μας κ. Δερινύ. Ἐγὼ ὑπῆρξα ὁ ἀκούσιος αἰτίας αὐτῆς τῆς κλοπῆς, ποῦ θὰ ἠκούσατε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ μαρκησίου τί φοβερὰς συνεπειὰς εἶχε. Ἐγὼ ἱερὸν καθήκον νὰ ἐκπληρώσω καὶ δὲν θὰ ἤσυχάσω ὅσον μένει ἀνεκπληρωτόν. Ὁρκίστην νὰ ἐπανεύρω τὰ ἔγγραφα ποῦ εἶχε μέσα ἡ κασσετίνα. Ἡ παρουσίᾳ μου εἰς τὸ Λονδὶνον εἶνε ἀπαραίτητος καὶ μὲ ὅλην τὴν λύπην ποῦ αἰσθάνομαι, ἀποχωρίζο-

νως δύο τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα τὸν συνεκίνησαν πολὺ.

Τὸ πρῶτον ἀνήγγελλε τὴν αἰσίαν ἄρξιν τοῦ Μωρίς Ζιλλάρ εἰς τὴν Χάδρην, μετὰ τοῦ Οὐίλλιαμ Χόλκερ καὶ τῆς οἰκογενείας του, καὶ τὴν προσεχὴ ἐπαύριον τοῦ νεαροῦ ντέτεκτιβ εἰς Λονδὶνον.

Τὸ δεύτερον περιεῖχε τὰ εἴη:

«Κατεδικάσθη εἰς πέντε ἐτῶν καταναγκαστικὰ ἔργα. Γνωρίζω ποῦ εὐρίσκονται αἱ ἐπιστολαὶ καὶ θὰ τὰς ἔχετε ἂν ἐνεργήσετε νὰ μοῦ δοθῇ χάρις ἢ νὰ δραπευτεύσω.—Ρ».

Ὁσπν χαρὰν τὸ πρῶτον, τὴν λύπην ἐπροξένησε τὸ δεύτερον τηλεγραφεῖον εἰς τὸν ἀτυχῆ πατέρα. Καὶ εἶπεν εἰς τὸν Βωτιέ:

— Κατεδικάσθη εἰς πέντε ἐτῶν καταναγκαστικὰ ἔργα! Ὁ κακόμοιρος! Ἐξέρτε ὅμως τὰ νέα; Ὁ Μωρίς βρίσκεται στὴ Χάδρην!

— Στὴ Χάδρην! ἀνέκραξεν ὁ ἀδελφὸς μου.

— Μάλιστα, στὴ Χάδρην. Καὶ τὸ περιεργότερον εἶνε, ὅτι τὸ τηλεγραφεῖόν του προσθέτει «μετὰ τοῦ σερ Οὐίλλιαμ

ἐλητμόνησα νὰ σὰς πῶ καὶ τοῦτο: Ὁ Ροδὶλζος ἰσχυρίζεται, ὅτι γνωρίζει ποῦ εὐρίσκονται αἱ ἐπιστολαὶ καὶ προτείνει νὰ μοῦ τὰς ἀποδῶ ἀντὶ τῆς ἀποσυλίσσεώς του. Δὲν ἔχει οὔτε κἀν τὸ θάρρος νὰ ὑποστῇ τὴν ποινὴν του καὶ ἐπωφελεῖται αὐτοῦ τοῦ μυστικοῦ διὰ νὰ τὴν ἀποφύγῃ. Ἀνάνδρος μέχρι τέλους!

Ὁ μαρκήσιος ἐδάκρυσε καὶ ἐσιώπησε.

— Δυστυχισμένος πατέρα! ἐσυλλογίσθη ὁ Βωτιέ. Τί μαρτύριον ὑφίσταται!...

Ἐν τῷ μετὰ, ὁ Μωρίς Ζιλλάρ ἐφορτώνετο κυριολεκτικῶς ἀπὸ δῶρα ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας Χόλκερ καὶ προσεπάθει νὰ πείσῃ τοὺς καλοὺς ἐκείνους ἀνθρώπους νὰ τὸν ἀξίουν νὰνα χωρήσῃ ἀμέσως.

— Ἀδύνατον! τῷ ἔλεγεν ὁ Ἀμερικανός. Ἄν γυρίσετε στὸ Λονδὶνον, θὰ καταναγκασθῶμε νὰ σὰς συνδεύσωμε. Ἡ γυναῖκά μου καὶ ἡ κόρη μου δὲν ἐννοοῦν μὲ κανένα τρόπον νὰ σὰς ἀποχωρισθοῦν τόσο γρήγορα. Ἐλάτε, τώρα ποῦ ἠσυχάσεν ὁ κ. Δερινύ, ἀναβάλετε τὸ ταξίδι σας μερικὰς ἡμέρας. Δὲν εἶνε κανένα μεγάλο πρῶγμα. Θὰ μπορούσαμε νὰ

μενος τόσον γρήγορα σὰς καὶ τὴν οἰκογένειάν σας, πρέπει νὰ φύγῃ χωρὶς ἀναβολή.

— Ἐστῶ, ἀπεκρίθη ὁ Οὐίλλιαμ Χόλκερ, εἴθε πάντοτε συνεπὴς πρὸς τὸν ἑαυτὸν σας, τόσον γενναῖος ὅσον καὶ ἀποφασιστικός. Κύριε Ζιλλάρ, θὰ περάσωμε μαζὶ σὰς τὸν πορθμὸν τῆς Μάγχης, ἰδοὺ!

— Μπράβο, μπαμπά! ἐπεδοκίμασαν αἱ δύο νεαρὰ θυγατέρες τοῦ κ. Χόλκερ. Θὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ Λονδὶνον μὲ τὸν κ. Ζιλλάρ. Αὐτὸ εἶνε! Ἡ ἐνδρομή μας ἄλλως τε, μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ «Καρχαρίου» κατέστη πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατος. Δὲν πειράζει! προσέθεσαν πονηρῶς αἱ δύο Ἀμερικανίδες, γὰρ λίγον καιρὸ, ἂς ἀπαλλαγθοῦμεν ἀπὸ τὴν μανία τῶν ταξιδιῶν. Πῶς διασκεδαστικό θὰ εἶνε νὰ παρακολουθήσωμε τὸ κυνήγι τῶν ἐπιστολῶν, ποῦ θὰ κάμῃ, ὁ κ. Ζιλλάρ στὸ Λονδὶνον.

— Βλέπετε; εἶπε γελῶν ὁ ἑκατομυριούχος πρὸς τὸν ντέτεκτιβ, μὰς ἐγίναντε ἀπαραίτητος. Δρόμο λοιπὸν γιὰ τὸ Λονδὶνον! Κ' ἐγὼ ὁ ἴδιος ἄρχισα νὰ

ἐνδιαφέρωμαι πολὺ γι' αὐτὴ τὴν ἱστορίαν τῆς κασσετίνας. Καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ἀρότου εἶδα μὲ τί τρόπον ἐξασκεῖτε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ντέτεκτιβ, θὰ εὐχαριστηθῶ πολὺ νὰ σὰς ξαναἰδῶ νὰ ἐργάζεσθε καὶ δὲν ἀμφιβάλω καθόλου ὅτι θὰ ἐπιτύχετε.

Ὁ κ. Χόλκερ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν. Ἡ μυστηριώδης ὑπόθεσις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ μαρκησίου τὸν ἐνδιέφερεν. Εἶχε δάλη τὸν Μωρίς νὰ τῷ διηγήθῃ ὅλας τὰς λεπτομερείας, καὶ πολλάκις κατὰ τὸ διάστημα τῆς διηγήσεως, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες του, ἐφρικίασαν ἀκούοντας τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεξεν ὁ τολμηρὸς ντέτεκτιβ.

(Ἐπεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΧΙΟΝΙ

πρώτας ἡμέρας τοῦ Νοεμβρίου! Καὶ ὁρισμένως εἰς τὴν Νέαν Σιγνήν, ὅπου ἐπαίξετο ὁ «Διάβολος», ἐν ἀριστοῦργημα τοῦ Οὐγγρου Φράντς Μόλναρ. Ἀλήθεια, τὸ θέατρον εἶχε τὴν τένταν τοῦ ἀλλὰ τί σημαίνει; τὰ θερινὰ θέατρα τῶν Ἀθηνῶν σκεπάζονται ἀπὸ τὸν Αὐγουστον. Καὶ ὡς τὰ μετὰ τοῦ Ὀκτωβρίου, τὸ πολὺ, παύουν. Ποτὲ δὲν μοῦ συνέβη νὰ ἰδῶ παράστασιν εἰς θερινὸν θέατρον τὸν Νοέμβριον. Καὶ ἂν ἔμεινεν ἄλλοτε ἀνοικτὸν κανένα ὡς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, ἐγὼ δὲν ἐπήγαινα οὔτε μὲ ἐπαυφόρι. Φέτος ὅμως, ὡς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου, ἡ βραδιάς ἦταν τόσο γλυκειά, ὥστε δὲν ἔπαυσα νὰ συγχάζω εἰς τὰ υπαίθρια θεάματα ὅπως καὶ τὸ καλοκαῖρι. Κ' ἐνθυμούμαι καλὰ, ὅτι ἐκεῖνο τὸ βράδυ ποῦ ἐπαίξετο ὑπὸ ἀπλῆν τένταν ὁ «Διάβολος», εἶπα εἰς ἓνα φίλον μου.

— Ἐκπλήξεις μὰς ἐπισυλάττει αὐτὸς ὁ χειμῶνας! Νοέμβριος, καὶ τὰ θερινὰ θέατρα ἀνοικτὰ καὶ οἱ θεαταὶ χωρὶς ἐπαυφόρια!... Μοῦ φαίνεται ὡς ἄν ἦμαρ... Τί θὰ συμβῇ ἄρα γε παρακάτω; Καὶ πραγματικῶς, συνέβη κατὰ ἐπίσημα ἐκπληκτικόν: Μετ' ἐλίγας ἡμέρας, εἴχαμεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ πρῶτον χιόνι! Ἦταν Δευτέρα πρωί, 16 Νοεμβρίου, ὅταν μ' ἐξύπνησαν αἱ χαρούμεναι φωναὶ τῶν παιδιῶν, ὅτι ἔβω χιονίζει καὶ μάλιστα τὸ στρώσει. Ἀλλὰ συνήθως τέτοια φωνὰ δὲν μ' ἐξύπνου, παρὰ κάποιον

πρῶτ ἀπὸ τὰ τελευταῖα τοῦ Δεκεμβρίου, ἢ τοῦ Ἰανουαρίου, ἢ τοῦ Φεβρουαρίου. Εἶνε μάλιστα καὶ χρονίως, ποῦ κανένα πρῶτ δὲν τυχαίνει νὰκούσω, ὅτι χιονίζει ἔξω καὶ τὸ στρώσει. Τὸ χιόνι σταματᾷ ἀπλῶς εἰς τὰ γύρω βουνά. Πολιορκεῖ τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ δὲν κυριεύει τὴν πόλιν. Μόνον φέας, ἀρῶ ἐστῆσε τὴν πολιορκίαν του, ἐπεχείρησε καὶ εἰσβολὴν ἀπὸ τὰ μετὰ Νοεμβρίου. Πρωτογενέες! οὔτε οἱ γεροντότεροι δὲν ἐνθυμούνται τέτοιαν βίαν.

Ἀλλὰ μοῦ ἐφάνη φυσικόν. Ἀρῶ ὁ Νοέμβριος, ἐσυλλογίσθη, ἤρχισε μ' ἐκπλήξεις, ἐπρεπε καὶ νὰ τελειώσῃ. Τὸ ἐν ἔκτακτον καὶ ἀσύνηθες, φέρε πάντοτε τὸ ἄλλο. Δι' αὐτὸ συμπεραίνω, ὅτι ὅλος ὁ ἐφετεινὸς χειμὼν θὰ εἶνε ἀπὸ τοὺς ἐκ τὰς παλαιῶν. Καὶ ἐν ἀπὸ τὰ δύο θὰ συμβῇ: ἢ θὰ ξεθυμάνῃ τώρα γρήγορα, μὲ τὴν μανίαν ποῦ ἄρχισε, καὶ θὰ ἔχουμεν καλοκαῖρι ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον ἢ ἡ πρώτη αὐτὴ μανία θὰ εἶνε τὸ προμήνυμα ἄλλης, μεγαλύτερας, καὶ ὁ χειμὼν θὰ παραταθῇ ὡς τὸν Μάιον.

Ἐλάτε... Κ' ἐγὼ γελῶ. Διότι ἐνθυμούμαι τώρα πόσον πανηγυρικῶς διαψεύδονται αἱ προφητεῖαι τῶν μετεωρολόγων. Προσπεύουν ὅτι θὰ ἔχουμεν τὸν βαρύτερον χειμῶνα, καὶ μὰς ἐρχεται ὁ γλυκύτερος! προλέγουσιν ὅτι θὰ μὰς ἔλθῃ ἓνα πρῶτον καὶ θαυμασιὸν καλοκαῖρι, καὶ ὁ χειμὼν παρατείνεται ὥς ποῦ ἐφορᾷμεν τὴν Πρωτομαγιάν μὲ χιονοπόλεμον. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι μετεωρολόγος. Ἀπλῶς ἐκράζω ἓνα προαἰσθημα ποῦ μοῦ ἐγεννήθη μὲ τὸ πρῶτον χιόνι. Καὶ τὰ προαἰσθήματα διαψεύδονται πάντοτε ἐλιγότερον ἀπὸ τὰς προφητείας τῶν μετεωρολόγων.

Ὅσον διὰ τὸ πρῶτον ἀθηναϊκὸν χιόνι, ξεύρω καλὰ ὅτι, περιμένετε ἀνυπομένως τὸ δεύτερον. Διότι ἐκεῖνο τῆς 16ης Νοεμβρίου ἠγωνίσθη μὲν εὐυνεὶ δάχτυς καὶ ἀξίεπαίνως νὰ στρωθῇ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσε. Καὶ ὁ χιονοπόλεμος, τὸν ὁποῖον ἤλπισαν ὅλα τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ πρῶτ, ἐματαιώθη. Τί κρίμα!...

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΨΩΜΙ

[Ἀποσπάσματα ἀπὸ ἓνα θανμάσιον καὶ πολὺ ἐπικάϊον ποίημα τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Μπουσσύ.]

Ὡ Ψωμί τῶν ἀνθρώπων, θαυμάτιε καρπὲ τῆς γῆς! Ἀπὸ τῆ στιγμῆ ποῦ σ' ἐμπιστεύθηκε τὰ μαῦρα ἀλλανία, συλλογισμένος καὶ ὁλομύνητος ὁ σπορικὸς, ἐπειτα χορτάρι καὶ τέλος ὄριμον στάχυ γιὰ τὸ δρεπάνι καὶ τὸ δρεμάτι, ἐκχορτάρις:

Ποιὰ τρανὴ δύναμι, σπέρμα μόλις ὁρατό, ποῦ ὄνειροπολοῦσε χωμένο στὰ ἔγκατα τοῦ κάμπου, σ' ἔκαμε νὰ τιναχθῇ πρὸς τὸν γαλάζιον οὐρανόν, μετωμένο ἀπ' ὅλους τοὺς χυμούς τῆς γόνιμης γῆς, γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ξανθοπρόσωπο ψωμί, τὸ χρυσομένο ἀπ' τὰ φίλια τῆς φωτιᾶς!

Γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ἔσχατο αὐτὸ ἔργο, χρειάσθηκε νὰ προσθέσῃ καὶ ὁ ἄνθρωπος τὴν τόλμην του στὴν ὑπομονὴ τοῦ ἀγροῦ καὶ ὁ φιλοφρόνς ἤλιος, καὶ ἡ δροσιά τῆς νυκτός, καὶ ὁ ἀέρας τοῦρανοῦ, ποῦ εἰσχωροῦν μέσα στὰ σακαμμένα χρώματα, χρειάσθηκε νὰ βοηθήσουν τὸ κορτερό αἰέτηρι.

Γιὰ νὰ γεννηθῇ τὸ ψωμί ἀπ' τὸ μικροῦλόν τὸ σπόρο, χρειάσθηκαν τὰ βώδια ποῦ τὰ ἐδάμασε ὁ δραστήριος ἄνθρωπος γιὰ τὸ χουραστικὸ ὄργωμα, τὸ ἀκούραστο δρεπάνι, ἡ διασπικὴ μυλόπετρα, τὸ νερό, τὸ ἀλάτι, τὸ προζύμι, λαχταριστὸ μέσα στὸ ζυμάρι, καὶ ἡ πυρρὴ κοκκινάδα τοῦ σούρου!

Γιὰ νὰ σὲ πλάσουν, Ψωμί, τὰ πάντα συνεργάσθηκαν. Ὁ βαρετὸς ἀκαμάτης ποῦ τὸν εὐερίει ἡ στενοχώρια, μπορεῖ νὰ σὲ τρώγῃ, χωρὶς νὰ σ' ἐννοῇ. Ἐκεῖνος, ποῦ θριάμβος του εἶνε νὰ ὑποδολώσῃ τοὺς ἀδελφούς του ἐκεῖνος, ποῦ πλουτίζει ἀπ' τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀθλιότητες καὶ τῆς συμφορῆς, μπορεῖ νὰ σὲ βλέπῃ καταφρονετικά.

Ὁ καλὸς ὅμως ἐργάτης, ἐκεῖνος ποῦ κοπιᾷ νύκτα-μέρα, γνωρίζει καλὰ πῶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παύσῃ γιὰ τὴν ἐργασίαν του, ἓνα κομμάτι ψωμί. Συγκινεῖται ποῦ σὲ βλέπει ὁ ἄνθρωπος, γιατί συλλογίζεται: «Νὰ τὸ ἔργον ὅλο, νὰ ὁ ἄξιος μισθὸς ὅλου τοῦ ἀκάματου ἀνθρώπου μόνον!»

Τί γιορτὴ γιὰ τὴν οἰκογένειαν, ἡ ἀπροσδόκητη ἐπιστροφή σου! Σφίγγονται ὄλεος ἡ καρδίαι, ὅταν ἀνῆλθῃ ἡ μητέρα κρᾶζῃ στὸ σπῆι: «Ἀκρίβην τὸ ψωμί!»

Ὡ, κάμε μας νὰ ἰδοῦμε τὴ μεγάλη Εἰρήνην τοῦ μέλλοντος! Μίλησέ μας, διδάξέ μας! Πίνου ἐπὶ ἡ τροφὴ καὶ τοῦ πνεύματος, καθὼς εἶσαι καὶ τοῦ σώματος μας.

Πλάσμένο ἀπ' ὅλους καὶ γιὰ ὅλους, ὦ Ψωμί τῶν ἀνθρώπων, πές μας ἐσὺ πῶς εἶνε πᾶς καὶ πᾶς νὰ ζήσωμε σὰν ἀδελφὰ ποῦ εἴμαστε! Ἀς πᾶν ἐπιτέλους ἡ ἀληθοσφραγῆ! Ἐμπνευσέ μας τὴ φρίκην γιὰ τὴν ἀγρία πάλιν! Γιατί τώρα ὁ παῖς μου ὁ ἑνὶς ἀπ' τὸ στήμα τοῦ ἄλλου τὰ κομμάτια σου, ἀντὶ νὰ μάθωμε νὰ τὰ μοιραζόμεσθε!

Οἱ εβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ δημοσιεύονται σήμερον εἰς τὴν γ' σελίδα

τὸ ἴδιον ὄνομα·) Σκιαβομένην "Ελληνα (δὲν ἔχω εἰδήσεις τοῦ ἀπὸ τὰ κομμάτια σου, κάποιος ἐκλήρωθη προχθές, ἀλλὰ δὲν ἐχώρεσε· τὰ κάνεις πολὺ μεγάλα καὶ τὸ σημερινὸν εἶνε διπλάσιον) Νουσιανίαν (ἡμασὺ γυρισθὲν τὸ σπῆτι, γράψε μου καὶ περισσότερα·) Μεσοησιακὴν "Αἰκὴν (ναί, ἐλήφθη) Γ. Εὐθ. Λαγ. (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπᾶν θωμά·) "Ενδοξον Γαίλιαν (μελέτα λοιπὸν· ἡ τάξις σου εἶνε δύσκολη·) "Υπερήφανον Κεφαλιωνιτοπούϊαν (ἐλαβ. εὐχαριστῶ· μὰ γιατί τόση ταπεινία; με ὀλίγην θέλησιν θὰ ἡμπορούσες νὰ τὴν νικήσεις·) Νέον "Ελληνα (βραβεῖον ἔστειλ·) "Ιω. Α. Πελ. (αὐτὸ δὲν γίνεται· πρέπει νὰ τοὺς ὁμολογήσης τὴν ἀλήθειαν·) Γέρον τοῦ Μορηᾶ (βραβεῖον ἔστειλ·) "Υπερ Παροῖδος (πολὺ λυπήθηκα διὰ τὴν καυμένην τὴν "Ελλην, καὶ εὐχομαι νὰ γίνῃ ἐντελὴς καλὰ·) Νεαὸν Εὐπατοῖδην (ἐδημοσίευσαν τὸνομα·) Θαλασσοποδὶ τοῦ Στόλου (ἔστειλ·) Λάτοῖδα τῆς "Αρχαιοτήτος (ὡραιότητι ἡ ἐπιστολή σου· βραβεῖον ἔστειλ·) Σκίλην (ὄχι, καλλιτέρεα νὰ τρώγῃς καὶ... νὰ μὴ ποὺς δημοσιεύω·) Δημ. Μανοῦσιν μάλιστα, πρὸς 10 λεπτὰ τὸ καθεύειν· ἀλλὰ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τόμου πρὸς λεπτὰ 20·) Μαντινέα, Μπασσούε, "Ομηρικὸν "Ηρωα, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἐλαβα μετὰ τὴν 17ην Νοεμβρίου, θαπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 152ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων
Αὐγούστου - Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 10ης "Ιανουαρίου. "Αλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ.

627. Δεξιόγραφος

Μ' ἓνα ἐπίγραμμα ζωντὰ
"Σ ἐν' ἀπὸ τάχρια ζωᾶ,
Θὰ κάμῃς κάποιον, ξακουστὸν
Διὰ τὸν ὅτιν του, Τρωᾶ.

"Εστάλη ὑπὸ τῆς Δόξης τοῦ "Ελληνισμοῦ
628. Στοιχειόγραφος.

Εἰς ἐμὲ ἂν ὑποπέσης,
Λύτα, θὰ τιμωρηθῇς.
Τὰ δυὸ πρῶτα ἂν ἀφαιρέσης,
"Εν ἀγώνισμα θὰ ἴδῃς.

"Εστάλη ὑπὸ τοῦ "Εταστοῦ τοῦ "Ιδωδους
629. Μεταγραμματισμός.

Διῶξέ φῖ καὶ βάλε φῖ
Καὶ σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ
Θὰ γαθῇ τὸ ἐρεπτό
Καὶ θὰ ἔγῃ κατ' ἐξυπό.

"Εστάλη ὑπὸ τοῦ Καταδρομικοῦ "Ελλή
630. Αἶνιγμα.

Μάντις τῆς Τροίας τὸ ἀρσενικὸν μου,
"Ωραία βασιλίσσα τὸ θηλυκὸν μου.

"Εστάλη ὑπὸ τῆς "Ερυθραίας Σιβύλλης
631. Κάθισμα

Νάντικατασταθῶν οἱ
ἀστερίσκοι διὰ γραμ-
μάτων οὕτως, ὥστε

νᾶναγινώσκονται ὀρι-
στῶς ἐκ τῶν ἂνω
κατὰ σειρὰν : Μούσα,
Προφήτης καὶ στρατη-
γὸς τῶν Καρχηδονίων.

Καθέτως ἐξ ἀριστερῶν
κατὰ σειρὰν : "Αρ-
χαῖος θεός, χώρα τῆς
"Ελλάδος, ὀλίκον,
προσεῖρὰ τῆς "Ιταλίας. Πλαγίως δέ, δεξιᾶ ἱερᾷ
"Ακρόπολις καὶ ἀριστερᾷ ἄρμα.

"Εστάλη ὑπὸ τῆς "Ενδόξου Γαλλίας

632 — 636. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνός γράμματος ἐκαστῆς τῶν
κάτωθι λέξεων δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐ-
τοῦ, νὰ σχηματισθῶν, ἄνευ ἀναγκασματισμοῦ,
ἄλλα τόσα λέξεις :

φάρος, τόπος, ὄμμα, αἰτία, Μαρία.

"Εστάλη ὑπὸ τῆς Κόρης τοῦ "Ιονίου

637. "Ερωτήσεις

Σημαίᾳ τὸ σῆ με... ὕψιλον,

Τί τάχα νὰ σημαίῃ;

"Εστάλη ὑπὸ τῆς Τροπαιοῦχος "Ελλάδος

638. Ποικίλη "Ακροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι
ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας,
τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀποτε-
λοῦν διάστρον γυναικᾶ τῆς ἀρχαιότητος :

1, Γεωργικὸν ἐργαλεῖον· 2, Οὐράνιον σῶμα·
3, Ζῶον ἄγριον· 4, Χωρίον τῆς "Αττικῆς περὶ-
φημον· 5, Βασιλεὺς ὁμηρικὸς· 6, Μῆν· 7, Κρά-
τος τῆς "Ασίας.

"Εστάλη ὑπὸ τῆς Λεμεσσιανῆς

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν "Ασκήσεων τοῦ φύλλου 39

482. Πρωσία (πρός, ἔα.)—483. Σπίρος—
σπάρος.—484. Βόλος ἢ Βώλος.

485. Α Ι Γ Α Ι Ο Ν 486—490. Διὰ τοῦ
Ι Κ Α Ρ Ο Σ Α : λόγος, "Ιούλιος,
Γ Α Ζ Η Σ ἔλαφος, πόλος, Λά-
δος.—491. Διότι δὲν
Α Ρ Η Σ εἶνε βουδός.—492.
Ι Ο Σ ΝΕΓΑΣ—NAN-
Ο Σ ΤΗ (Νορβηγία, "ΕΑρ,
Σ 17ης, "ΑρχΤος,

ΣειρΗν.)—493. Σάκος· κενὸς δυσκόλως ἵσταται
ῥόθος.—494. "Η Διάπλασις διαπλάττει. (Ι
διὰ πλ-σῶς διὰ πλ-τῖ ;)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

["Η λέξις με ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν
λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5
μόνον· με παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ με
κεφαλαία τὸ τριπλάσιον. "Ελάχιστος ὁρὸς 15
λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρω-
νόνται ὡς νὰ ἦσαν 15. "Ο ζ ω ρ ι σ τ ὸς στίχος,
ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, με κεφαλαία ἡ παχέα
ἡ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς
ἕξ λέξεις ἀπλᾶς.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ
ἀντιτίμου ἀγγελιαὶ δὲν δημοσιεύονται].

[IE—67]

Γελομένης κληρώσεως "Αχρείου "Ελληνό-
παίδος, ἐξήλθη ἀρῶ. 160, ἀνήκων εἰς τὸν
Δαφροστεφῇ Βασιλεῖ ἐν "Αχρείῳ.

[IE—68]

Με ὁμορφα καὶ πατριωτικὰ ψευδώνυμα, γεμάτα
ἀπὸ οὐρακα καὶ παλμούς, κατέρχεται στὸ Δη-
μοφῆσιμα ὁ "Σύνδεσμος "Ελληνοπαίδων·
με τὴν ἐλπίδα πῶς ὅλοι οἱ καλλιτέλῃται θὰ
τὰ υποστηρίξουν :

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ
ΓΕΝΑΙΟΨΥΧΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ
ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

[IE—69]

Αλβανοκτόνε "Ηπειρώτα. Θερμότητά σου
ἀλυπητήρια ἐπὶ ὀνάντω προσφίλους ἡμῶν μη-
τρός).

Ενα Χιωτάκι. "Ελάδατε ἐπιστολήν μου ; Μὴ
ἀντιπροσωπεύω τὸν σύνδεσμον, νομίζω ὅτι
δὲν παραιτοῦμαι αὐτοῦ.

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

[IE—70]

Φίλτατε ἡμῖν Πλάτων ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ
ἑορτῇ σου σοῦ εὐχόμεθα "Αβραμιάδα ἀγαθὴ
καὶ Μαθουσιᾶδα ἔτη.

Μελαχροινὸν Διαβολάκι, Γέρος τοῦ
Μορηᾶ, Μαντινεὺς, Σπ. Σταμπολῆς.

[IE—71]

Εκλογεῖς! Κατερχόμενοι εἰς τὸν εὐγενῆ ἄνθρω-
πὸν τοῦ Δημοφῆσιματος, ζητῶ τὴν ΓΗΦΟΝ
σας. "Ολον!!!

ΙΝΔΑΛΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΤΟ 38^{ον} ΕΤΟΣ

"Απὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1915, ἡ Δια-
πλασις τῶν Παιδῶν· εἰσέρχεται εἰς τὸ
38ον αὐτῆς ἔτος.

Οἱ συνδρομηταὶ μας, τῶν ὁποίων ἡ
συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη ἢ λήγει μετ' ὀλίγον,
παρακαλοῦνται Ν' ΑΝΑΝΕΩΣΟΥΝ ἐγ-
καίρως· καὶ, εἰ δυνατόν ἀπὸ τοῦδε, πρὸς
ἀποφυγὴν μεγάλης συσσωρεύσεως ἔγγρα-
φῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Οἱ ἐγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν
συνδρομὴν των, ἐτησίαν ἢ ἐξάμηνον, ἀπὸ
σήμερον μέχρι τῆς 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ,
θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ΕΞΑΙΡΕΤΙ-
ΚΗΝ, ΚΛΗΡΩΣΙΝ τῆς πρώτης ἐβδο-
μάδος τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καθ'
ἣν ὁ κληρωθισόμενος, εἰς μόνος, θὰ
κερδίῃ ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕ-
ΤΟΧΗΝ τῆς "Εθνικῆς Τραπεζῆς, ἀξίας
δραχ. 100, μ' ἐλπίδα κέρδους 50.000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1916 θὰ
γίνωνται ΑΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩ-
ΣΕΙΣ Δώρων ποικίλων, ἀξίας 1600 ἐν
ὅλῳ δραχμῶν, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων,
κατὰ τοὺς ὁρους τοὺς δημοσιευθέντας
εἰς τὸ 43 φύλλον, σελ. 344, θὰ συμμετέ-
χουν οἱ ἐγκαίρως προπληρώσαντες τὴν
συνδρομὴν των διὰ τὸ 1916. Τὰ δῶρα διὰ
τοὺς 50 κερδίζοντας ἀριθμοὺς ἐκάστης
τῶν τεσσάρων τούτων Κληρώσεων, θὰ
εἶνε ὅμοια μετὰ τῆς Τετάρτης Κληρώσεως
ἐ. ἔ. ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 48ον
φύλλον, σελ. 372.

"Εκτὸς τούτων, οἱ ἀνανεοῦντες τὴν
συνδρομὴν των ἢ ἐγγραφόμενοι νέοι μέ-
χρι τῆς 30 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἔχουν τὸ δικαί-
ωμα νὰ ἐπωφεληθῶν τοῦ ΠΡΟΝΟΜΙ-
ΟΥ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ, περὶ οὗ ἴδε ἐν τῷ
προηγούμενῳ φυλλαδίῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝΤΕ τούτους τῆς Δια-
πλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης διὰ
νὰ περνᾶτε ὥρατα τὰς ὥρας σας.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
ὅσον αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίον
ἐλήφθησαν ἀπὸ 11—17 Νοεμβρίου

ΑΘΗΝΩΝ : Μαρία Χ. Τζουανάκου, Δημ. Π.
Μακρῆς, Κ. Μπατιστάτος, Κωνστ. Μ. Μανιάκης,
Μ. Γαλκός, Ιω. Α. Πελεκανός, "Εμ. Θ. Κασα-
βέτης, Κωνστ. Β. Καραβέλλος, "Εμ. Α. Μπουρνιάς,
Φαληρικὴ "Ακτῆ, Λίνος Ν. Πολίτης (ὅσις), Γεωργ.
Κλ. Σουρρακάς.

ΑΙΓΙΟΥ : Π. Βασιλειάδης, Ιω. Τζαμάνος·
"Ελένη Ι. Βασιλειάδου.
ΑΜΑΔΙΑΔΟΣ : Χρυσή Σιαμῆ.
ΑΜΦΙΣΣΗΣ : "Επαμ. Α. Νικάκης.
ΒΟΛΟΥ : "Ηλ. Α. "Αδαβάνης, Γ. "Ηλίας, Γ.
Λαμπούπουλος.

ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ : Χρ. Ι. Κουστένης.
ΚΑΙΡΟΥ : Μαρία Πιτάνη.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ : Σοφὸς τοῦ Μέλлонτος.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ : Μαρία Α. Ζακυνθίου, Ιω.
Α. Ζακυνθιάς.

ΛΑΜΙΑΣ : Μίνα Α. Τσάλλη.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ : Μ. Α. Παπαζήσης.
ΜΕΣΣΗΝΗΣ : Λεωνίδας ὁ Σπυριδιτῆς, Α.
Δ. "Αδαμόπουλος, Θεοδόσιος Ὀμφίας, Κ. Ρούσης.

ΠΑΤΡΩΝ : Γυθειωτάκι, Κατίνα Μάντη.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ : Π. Χ. Κολυβάς, Βασ. Κ. Μουρα-
φέτης, Ι. Μιχαλάκης.

ΣΥΡΟΥ : Γεωρ. Η. Μακρῆς, Στυρ. Ι. Κολο-
κοῦνης, Φωτεινὴ Λάμπου.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ : Σπ. "Ιατροῦ, Χρ. Κ. Θεοδωρό-
πουλος, Μαντινεὺς, Μικρὰ Ξανθομαλλοῦσα.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ : Αν. Χρ. Λεμπέσης, Π. Σ' Κα-
σαντίης.

ΧΙΟΥ : Δημ. Γ. Κοκκιδῆς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

"Ολον τὸν ἀνωτέρω τὰ δυνάμει ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρώσιν καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο

ΙΩΑΝ. ΤΖΑΜΑΝΟΣ ἐν Αἰγίῳ καὶ Μ. Α. ΠΑΠΑ-
ΖΗΣΗΣ ἐν Λαρίσσει, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ
τοῖς μὴναι ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.